

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptistae Mantuani Carmelit[a]e de patientia aurei libri
tres**

Baptista <Mantuanus>

Dauentrie, 1515

De longanimitate ca.xv

urn:nbn:de:hbz:466:1-30534

Liber Tertius.

ees vult ne moriat, p̄icere nō vult simplicit̄ p̄icere. Cōditōib⁹ igitur impone silētiū, et alteri⁹ vitē bona simplicit̄, et absolute sperare cōsueſce. S; qui vult efficacit̄ sperare, oportet eūz firmissime credere. Propterea desperātib⁹ us p̄suadem⁹ vt credāt. Et Chriſt⁹ apud Mattheūz dixit paralitico. Cōfide fili, et duob⁹ coecis. Creditis inquit, q; hoc possūz facere vobis: R̄nderunt. Utiq; domine. Tunc tetigit oculos eoz dicens. S̄cōm fidez vestraz fiat vobis. Sed de his hec hactenus, iā ad longanimitatē tranſeam⁹.

De longanimitate.

Ca. xv.

Longanimitas ſt̄tus est ad patiēt̄ie ſubſidiūz adiuēt̄a, eius namq; est longinqua. ac magno t̄pis interſtitio remota bona cōſtanter aggredi, et inter expect̄ adūz nullis iūrijs frāgi, nullis difficultatib⁹ abſterri, nullis p̄turbatiōib⁹ in fugā ſ̄ti. Lōganimitas igit̄ patiēt̄ie bacul⁹ est, cui⁹ adm̄ iniculo diutius ſubſiſtere, et pluit̄ lentā hanc ac lubricā vitam ſine lapſu et caſu poſſit incedere. Spem quoq; adiuuat virtus iſta, nā bonūz q̄d ſperat̄, etiā ſi in immenſum differat̄, ſuadet expect̄ adūz. Floruit at̄ iſta ſt̄tus in p̄phetis maxime et patriarchis, q̄ venturum Chriſtūz a lōge vidētes, et in fine ſeculor̄z natiūz fortiter ac lōganimit̄er expectabāt, et ideo dicti ſunt lōganimes in ſpe. hinc illa vox Jeſaię p̄phete. Utinā diſrūperes coelos et deſcēderes, et illa. Mitte quez miſur⁹ es, et iſte quidem voces ſunt ſpei. Audi iā longanimitatē. Expecta (inquit Dauid) dñm viri liter age, cōfortet̄ cor tuūz, et ſuſtine dñm. Est et illa apud Jeſaiam lōganimitatis vox. Expectabo dñm q̄ abſcōdit faciez ſuam a domo Jacob, et p̄ſtolabor eūz, et alibi. Si moraz foecerit expecta eūz: Hec igit̄ ſt̄tus p̄pter expectādi difficultatē inuēt̄a est. Nā difficile expectatur ea q̄ ardēt̄er amata nō ſtatiz habēda, ſed lōge poſita eē iudicatur. Hinc illud quod in p̄ma noſtra Parthemice dixim⁹. Spes est lōga dolor, p̄miſſaq; munera amāti. Expectare diu labor est, et pondus iniquū. Sicut igit̄ magnanimitas in magnas, ita longanimitas in res q̄ lōge abſunt, v̄ abelle putatur an̄iōs leuat, et inter cun̄di

Libertus Tertius

mētez ne cōcidat, p̄seuerātia sustinet. Nā pleriq; duz ad ea p̄ longa
nimitates p̄gunt, q̄ procul apparēt, q̄si iuuetuz in via lassuz diuer
ticula q̄runt, ab onere terguz, a iugo ceruicēz subrahūt, z nōnūq; ali
quātisp̄ ex orbita declināt, inuētus ē igit̄ funis q̄daz, q̄ (quali The
sei filū) extēdit lac animi manu tētus, nec ac dexterā, nec ad sinistraz
errare p̄mittat, sed vsq; in finez itineris ne sit opus quiete sustētat,
hęc est igit̄ p̄seuerātia, q̄ difficultatez patiētē diuturnitate surgē
tez lenit, et quasi ambrosiē succo, vires laborātis instaurat. Et quē
admoduz p̄seuerātia peculiarit̄ contra tolerādūz fastidiū, sic aduer
sus om̄ne q̄d se obijcere p̄t impedimētuz cōstantia militat.

**Anacephaleosis dictoz. z q̄ nō recte dicit̄ a theolo
gis volūtas ātcedens z p̄sequēs in deo. Ca. xv**

Sed anacephaleosis facio eoz q̄ dixim⁹, circa difficilia (teste
Aristote.) s̄atur s̄tus, sicut ergo multiplex difficultas, ita
q̄q; s̄tus ē multiplex, difficultas ē magna subire picula, hęc fortitu
do demollit̄, difficultas ē inter tolerādūz tristitia nō vinci huic diffi
cultati patiētia se subijcit, difficultas est q̄ de futura vita dicūtur cre
dere ac sperare, in hoc spes et fides suppetias ferūt, difficultas est lō
ge distātia bona diuturna anī suspēsiōe morari, huic lōganimitas o
piculat̄, difficile ē nouos casus q̄t̄idie cōtra nos emergētes equanī
mit̄ ferre, huic p̄stātia p̄stat auxiliū, dū lōginq; bona pia lōganimitas
te expectam⁹, difficile ē mentis nō icurrere lassitudiez, tenere sp̄ intē
tā cordis aciez nūq; obdormire, nūq; hallucinari, nūq; ab iccepto
ope diuariari, occurrit huic piculo p̄seuerātia, z ita fit vt p̄stare tibi
possit, deuz et naturaz nihil p̄termisisse q̄d hōi ad beatā vitā possit
cōferre. Et hoc nimirū est q̄d theologi dicūt deuz velle oēs volūtatē
āncedēte saluos facere, s̄z volūtatē p̄sequēte quos daz tm̄, iuxta illud
M. Multi s̄z vocati, pauci s̄o electi. Ego at̄ non āncedente et p̄sequen
te, sed āncedentis z p̄sequentis debere dici existio, vt p̄ hoc inuat̄ de
uz oēs ideo saluos fieri velle, q̄ om̄ibus (vt dixi) palam foecerit, atq;
cōmunicauerit ea que āncedere debeant ad salutes, hęc at̄ sunt lex z

P. iij